

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 942/2015
03.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Н., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката М.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 1208/10 од 10.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 651/15 од 14.07.2015. године, у седници већа одржаној 03.11.2015. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости окривљеног Д.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 1208/10 од 10.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 651/15 од 14.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 1208/10 од 10.03.2015. године, окривљени Д.Н. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан платити у року од три месеца по правноснажности пресуде, а у супротном новчана казна ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, о чему ће бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 651/15 од 14.07.2015. године одбијене су, као неосноване, жалба Основног јавног тужиоца у Јагодини и браниоца окривљеног Д.Н. и потврђена пресуда Основног суда у Јагодини К 1208/10 од 10.03.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Д.Н., адвокат М.М., поднела је на основу члана 483. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те донесе пресуду којом ће укинути или преиначити пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 651/15 од 14.07.2015. године.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се, без изричитог нумеричког означавања, указује на повреду кривичног закона наводима да је доношењем побијаних осуђујућих пресуда повређен закон на штету окривљеног Д.Н. Тиме што промет робе уопште није обављен и тиме што је окривљени Д.Н. издавао фиктивне рачуне у радњама окривљеног се нису стекла сва битна обележја кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ, јер по ставу одбране, недостаје законито стечен приход као један од битних елемената предметног кривичног дела. По ставу одбране, за постојање предметног кривичног дела било је нужно давање лажних података од стране окривљеног, о законито стеченим приходима у намери потпуног или делимичног избегавања плаћања пореза. Одбрана налази да у радњама окривљеног постоји деликтна радња, а можда и кривично дело фалсификовање исправе што је блаже кривично дело од кривичног дела за које је правноснажно осуђен.

Међутим, Врховни касациони суд је ове наводе у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., адвоката М.М., оценио као неосноване. С обзиром на то да је на наведене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на идентичан начин указивао бранилац окривљеног Д.Н., у поступку по редовном правном леку, те да Врховни касациони суд у свему прихвата, као јасне и довољне, разлоге које је на странама 7, 8 и 9 дао Основни суд у Јагодини у пресуди К 1208/10 од 10.03.2015. године, те на странама 4 и 5 Апелациони суд у Крагујевцу у пресуди Кж1 651/15 од 14.07.2015. године, то овај суд упућује на дате разлоге, у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Наводима браниоца окривљеног у захтеву да конкретним радњама окривљеног није пренета корист купцу; да нису настали трошкови пословања; да суд није правилно ценио налазе три вештака економске струке ..., указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање - одредбу члана 440. ЗКП, која одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП није предвиђена као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те о том делу захтева Врховни касациони суд није мериторно одлучивао.

Такође, захтевом браниоца окривљеног се указује, без икаквог образложења, на повреду закона - одредбу члана 485. став 2. ЗКП, а како Врховни касациони суд у смислу одредбе члана 489. став 1. ЗКП побијане правноснажне одлуке или поступак који је претходио њиховом доношењу испитује у оквиру разлога из члана 485. став 1. ЗКП, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву ни о овом делу захтева није мериторно одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**